

Kommunal röstboskap

I VästerviksTidningen de 14/4 -18 skriver Jakob Styrenius om hur den så kallade majoritetspiskan fungerar i vår kommunala demokrati. Han är där mycket tveksam till detta sätt att utöva demokrati då denna piska alltför ofta driver igenom dåliga förslag med måttligt stöd av majoriteten av politikerna.

Anledningen till denna kollektiva partipiska finns att finna i målsättningen till att vara den politiska koalition man ingår i till lags i hopp om att ens egen politik vid ett annat tillfälle kan få koalitionen gehör. Eller att man anser att man inte kan gå emot partiets starke man eller den ledande trojkan i partiet på grund av att man då kan hamna i partiets periferi. Det var dock inte på detta sätt som vår folkvalda demokrati var tänkt att fungera skriver Styrenius.

Särskilt tveksamt blir det när inte ens det egna partiets stora kärnfråga kan göra att man röstar efter sin övertygelse och sin partilinje utan i stället viker sig för sin koalitionspartner. Detta brukar i folkmun kallas för att man "säljer sin själ". Detta scenario är förödande för ett partis trovärdighet och i denna förtroendebans är förtroendet mycket lätt att förlora. Det man byggt upp under lång tid kan raseras på några sekunder.

En annan form av piska är den som utövas mot den enskilde partimedlemmen. Denna partipiska gör att alla, och jag menar verkligen alla, ledamöter i vårt kommunfullmäktige till 99,9 % röstar som deras parti gör. Och det trots att det inte finns några skrivna regler för detta. Det är bara en gammal föråldrad sedvana, en kutym som levt kvar genom decennierna. Ledamoten sitter ju faktiskt där med ett personligt mandat. Så i ett framtida mer utvecklat kommunfullmäktige kan, och till och med bör, ledamöterna rösta efter sin inre övertygelse. Men vem ska då ta ansvaret för det som bestäms säger traditionalisterna? Ja, inte partierna utan den med personligt mandat folkvalde ledamoten förstås.

Men med tanke på hur dagens kommunfullmäktige fungerar och har fungerat under alla år med sin majoritetspiska och sin partipiska, så skulle faktiskt antalet ledamöter kunna reduceras till antalet partiledare. Dessa partiledare skulle sedan få ha det procentuella röstantal som motsvarade partiets röster i senaste valet. Där kunde de sedan sitta och ensamt bestämma kommunens inriktning som de alltid gjort och slipper då också kofösa sin röstboskap åt det håll de vill. Den kommunala besparingen skulle bli stor och ändå har vi inte det minsta förändrat principerna för hur vårt kommunfullmäktige idag fungerar. Enkelt och bra, men föga demokratiskt!

Om varje kommunfullmäktigeledamot däremot, utan hänsyn till koalitioner eller sitt parti, röstade efter sin inre övertygelse, sitt samvete och sina politiska ideal så skulle vi här tillsammans kunna skapa ett betydligt bättre samhälle för medborgarna i Tjust!

Lennart Brewitz